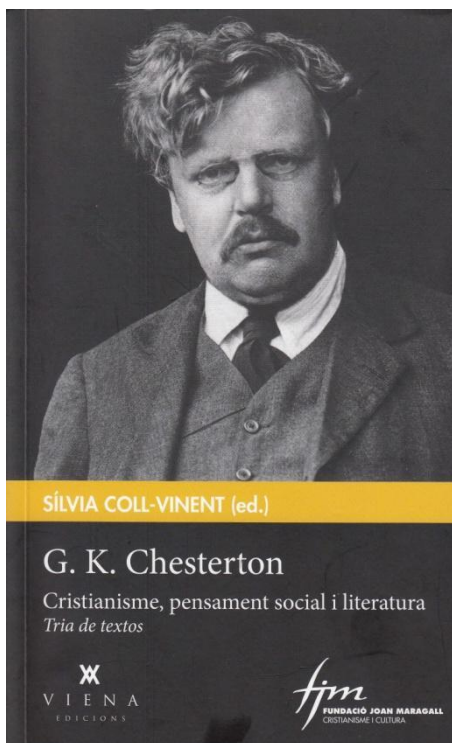

“...Si l'home no creu en Déu, és capaç de creure en una ceba...” Aquesta és una de les moltes, enginyoses, iròniques i profundes frases de Chesterton. Més que un pensador o un filòsof, era un “home pensant”, un home que pensava contínuament i sobre tota mena de coses. Nasqué el 1874 a Londres, en plena època victoriana. Va estudiar dibuix i pintura, fou un lector voraç, es dedicà a la crítica d'art i, sobretot, al periodisme en diversos diaris, fins a dirigir el seu propi. Agnòstic en la seva joventut, però fervent recercador de la veritat, en 1922 es convertí al catolicisme acompanyat per les converses amb el pare O'conor. Des de llavors, es convertí en un fervent apologeta del cristianisme. La seva obra principal, *Ortodoxia*, escrita amb el seu estil irònic, imaginatiu i molt intel·ligent, és una defensa lúcida de la fe cristiana.

El seu pensament. 1) El cristianisme és com la clau que permet obrir el pany del misteri de la vida. Els dogmes no són una gàbia, sinó que marquen un camí cap a la veritat i la plenitud; de fet, tots tenim dogmes, més o menys inconscients. 2) El seu punt de partida és la sorpresa per l'existència, ja que podríem no ser. Hi ha un *món real* allà fora que, malgrat les seves contradiccions, és essencialment bo i formós. 3) Però ni el món, ni l'existència personal ni la col·lectiva estan resoltes, en el sentit que es poden comprendre. Son un *misteri*. 4) La raó és un instrument per a conèixer el món, però sols un més: l'art, la imaginació, el misticisme o l'experiència de la vida són unes altres eines imprescindibles. Com el món modern

només confia en la raó, genera comportaments o idees més o menys irracionals: “*Boig és aquell que ho ha perdut tot menys la raó*”. El món modern, dirigit “racionalment” pels poderosos, és un esguerro poblat per les velles virtuts cristianes que s’han tornat boges. 5) L’èsser humà està sempre a la recerca d’una llar. Perquè tothom en tingui una en condicions, cal que la propietat estigui adequadament repartida. Capitalisme i socialisme redueixen la propietat dels homes perquè ambdós tenen el monopoli. Chesterton proposa una tercera via, *el distributisme*, inspirat en la doctrina social de

l’Església (RerumNovarum de Lleó XIII), on el paper de l’estat és subsidiari i els éssers humans tracten de resoldre els seus problemes en lloc d’abandonar-los en mans del mercat o de polítics i tècnics especialistes.

Altres aspectes. D’entre el torrencial cabal d’interessos de Chesterton, destaca la seva defensa dels *contes de fades* i la *mitologia* com a portadors de profunda veritat. Es dedicà, sobretot, a escriure de tot. En l’àmbit literari té estudis sobre Dickens, Stevenson, sant Francesc o sant Tomàs..., i novel·les com *L’home que fou dijous* o les del pare Brown, on aboca la seva lúcida i delirant imaginació.

Preguntes:

- 1) Coneixes alguna obra o frase de Chesterton?
- 2) Que us sembla aquesta seva crítica al racionalisme i la seva opinió que a través dels contes es pot arribar a les veritats essencials?
- 3) Comenteu aquesta frase: “...Hi hagué en Crist quelcom que amagà a tots els homes quan pujà a pregar a la muntanya... Quan caminà sobre la nostra terra, hi havia en Ell quelcom massa gran perquè Déu ens ho mostrés; i alguna volta vaig imaginar que era la Seva alegria...”